A hiányos evangélium és a megtévesztés, amelyben sok magát kereszténynek nevező ember él

Ma tömegével láthatunk olyan embereket, akik azt mondják, hogy évtizedekkel ezelőtt „újjászülettek", és meg sem fordul a fejükben, hogy el kell jutniuk a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.

Ez a súlyos megtévesztés, amely az életükbe fog kerülni, azért történik, mert Isten üdvösségtervét számukra csupán a kegyesség látszatára és a bűnök bocsánatára szűkítették le.

Hagyták, hogy a Sátán elhitesse velük: az „újjászületett" keresztény élete elesésből, megtérésből, bűnvallásból, majd újra ugyanabba a bűnbe vagy bűnökbe való elesésből áll, és ez így megy egészen a halál pillanatáig. Ez pedig azért van így, mert azt tanítják nekünk, hogy a bűnt nem lehet legyőzni, és a végén majd nekünk tulajdonítják az Úr Jézus igazságát. Sokan imádkoznak Istenhez, hogy legyőzzenek egy bizonyos bűnt vagy több bűnt (a rágalmazást, a haragot, az üres beszédet…), majd másnap vagy harmadnap azt tapasztalják, hogy ismét alulmaradtak velük szemben. Mivel keresztény életükben nincs győzelmük a bűn (a harag, a kapzsiság…) felett, nem tudják elhinni, hogy lehetséges az Úr Jézuséhoz hasonló életet élni, amely jellemük tökéletességére vezetné őket.

A vallásos ember állapota

Így arra a következtetésre jutottak, hogy ez az „újjászületett" keresztény igazi élete, aki végül a mennybe jut, de nem annak alapján, ahogyan a földön élt, hanem a Megváltó tökéletes élete alapján, amelyet a javára írnak.

Ez **a vallásos ember állapota,** aki prédikált, tanított, nyelveken szólt, prófétált, csodákat tett, megtartott egy napot, de nem hitte el, hogy Isten **teljes engedelmességben élt életet** és az Úr képére való átformálódást kér tőle. Élete végén azonban szörnyű meglepetés éri. (**Sokan** mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem a te nevedben cselekedtünk-é sok csodát? És akkor vallást teszek majd nékik: **Sohasem** ismertelek titeket; távozzatok tőlem ti gonosztevők. Máté 7:22-23)

Súlyos csődöt látunk sok olyan keresztény életében, aki azt hiszi, hogy „újjászületett", ám amikor a halálos ágyán fekszik, az utolsó száz méteren ahhoz az egyetlen lehetőséghez menekül, amelyet a Sátán kínál: az Úr irgalmához a „bűnök bocsánatáért". Sokakat látunk, akiket gyötör a gondolat, hogy nem éltek békességben embertársaikkal, hittestvéreikkel, és felkeresik őket, hogy bocsánatot kérjenek tőlük.

Ennek a csupán a bűnbocsánatra szorítkozó hiányos evangéliumnak a csődje arra kényszeríti őket, hogy emlékezetükben kutassanak az életükben még megmaradt bűnök után, hogy

bocsánatot kérjenek értük az Úrtól, az Ő kegyelmében és irgalmában reménykedve. Ez azért történik, mert nem hittek abban, és nem is munkálkodtak azért, hogy eljussanak a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.

Emlékeztetnünk kell azonban őket arra, hogy a Sátán által kínált **„engesztelés tana”**, „a csupán bűnbocsánatból álló üdvösség” magával hozza a büntetéstől való félelmet, mert az Írás azt kívánja tőlünk, hogy győzedelmeskedjünk a bűn felett. (Légy vigyázó, és erősítsd meg a többieket, a kik halófélben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet teljeseknek az Isten előtt. A ki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvéből. Jelenések 3:2.5)

Aki nem munkálkodott azért, hogy eljusson Krisztus korának mértékére, annak ez a félelem megmarad, amíg le nem hunyja a szemét. Aki elfogadja ezt a hazug ajánlatot, annak nem lehet teljes bizodalma az ítélet napján.

A tökéletesség szükségessége

Csak amikor eljutunk Krisztus korának mértékére, akkor lesz meg bennünk az Ő szeretete, amely tökéletes, és csak ez a szeretet űzi ki a félelmet, és ad nekünk teljes bizodalmat azon a napon. (Abban lett teljessé a szeretet mi bennünk, hogy bizodalmunk legyen az ítélet napjához. A szeretetben nincsen félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrelemmel jár. A ki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. 1János 4:17-18)

Ha az a vallási szervezet vagy gyülekezet (csoport), amelyben vagyunk, nem valósítja meg Isten tervét, ha nem tesz tanítvánnyá embereket, és nem adja őket Krisztus iskolájába, hogy felneveljék őket, amíg el nem jutnak az Úr Jézus teljességével ékeskedő kor mértékére, hanem csupán arra szorítkozik, hogy a kereszten hozott áldozatba vetett hit által üdvösséget nyerjenek, akkor ez a szervezet **nem Istentől van;** nem Krisztus teste.

Menekülnünk kell az olyan szervezettől, amely a Sátán tervét hirdeti, amellyel a világot megtévesztette.

Az egyház Krisztus teste, és Isten nem azért tervezte, hogy vallásos programokra hívja az embereket, hanem a szentek növekedésére és tökéletesítésére; ez a rendeltetése. (És ő adott némelyeket evangélistákul, némelyeket pásztorokul és tanítókul, a szentek tökéletesbítése céljából… míg eljutunk mindnyájan… **a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.** Efézus 4:11-13)

Az Úr Jézus arra figyelmeztet minket, hogy tudakozzuk a Szentírást, hogy el ne tévelyedjünk Isten igazságától az Ő tervét illetően, amely jellemünk tökéletességét tűzi ki célul. (**Legyetek azért ti tökéletesek, miképen a ti mennyei Atyátok tökéletes.** Máté 5:48)

Hogy ne hagyjuk magunkat a Sátántól megtéveszteni, meg kell értenünk, hogy elhívásunk nem csupán arra szól, hogy bűneinkből bocsánatot nyerjünk, hanem arra is, hogy tanítványként növekedjünk, amíg el nem jutunk arra a tökéletességre, amelyet az Úr Jézus testvérének állapota megkövetel.

Ez a cikk a Krisztus képére átformálva című füzetből származik, amely ingyenesen elérhető online .pdf formátumban.

Tovább a következő cikkhez: Jobban szeretni a sötétséget, mint a világosságot

---

Sursa: *A hiányos evangélium és a megtévesztés, amelyben sok magát kereszténynek nevező ember él* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/a-hianyos-evangelium-es-a-megteveszetes-amelyben-sok-kereszteny-el